

I øvrigt kan jeg oplyse, at de midler, man får i kommunen til at føre tilsyn med de her familier, som altså har det rigtig svært, og hvor børnene er omsorgssvigtet og har det rigtig skidt, ikke er blevet reguleret siden 2004. Dengang havde man 156 beboere på omsorgscenteret, og det får man så penge til, men i dag bor der faktisk 253, og det er ikke blevet reguleret op.

Men jeg takker for ministerens interesse og håber, ministeren vil gå ind i sagen, for det er et problem, som trænger til at blive løst. Jeg vil sende nogle skriftlige spørgsmål.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg har ikke mulighed for at bekræfte de oplysninger, som fru Karen Hækkerup kommer med, men jeg synes, at vi skal klare det, og jeg svarer som sagt meget gerne skriftligt på fru Karen Hækkerups spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 101

Troels Ravn (S):

Jeg vil gerne spørge ind til emnet starthjælp.

Regeringen og Socialdemokraterne er jo enige om, at det gælder om at integrere de flygtninge, der kommer til landet, bedst muligt i det danske samfund. For at det så ikke bare bliver til tomme ord, bliver vi jo indimellem nødt til at vurdere den indsats, der så aktivt gøres. Og jeg vil gerne fortælle, at vi altså får flere og flere eksempler fra kommunerne på, at den såkaldte starthjælp er en alvorlig barriere i forhold til at integrere flygtninge i samfundet og give menneskene her en ordentlig start på tilværelsen i Danmark.

Starthjælpen for en familie på eksempelvis to voksne og tre børn udgør omkring 5.000 kr. om måneden, der så skal gå til mad, tøj, medicin, fritidsinteresser osv. Og den her familie modtager altså starthjælp de første 3 år, den er i landet. Vi får at vide, at starthjælpen er en direkte hindring for integration, at den skaber social ulighed og fastholder flygtningene i fattigdom.

Gør de oplysninger indtryk på integrationsministeren? Og vil integrationsministeren måske genoverveje det fornuftige i at fastholde flygtninge på starthjælp?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det er jo ikke en ny debat. Starthjælpen popper op mange gange. Det, som jeg kan henvise til og

opfordre hr. Troels Ravn til at bemærke sig, er, at når vi sammenligner personer, som er på start-hjælp, med en tilsvarende gruppe, der efter de gamle regler er på kontanthjælp, så bliver folk hurtigere selvforsørgende i den gruppe, der har været på starthjælp. Og det synes jeg er et rigtig godt resultat, for det er målet, at vi med de her ydelser skal sikre, at det bedst kan betale sig at tage et arbejde og dermed forsørge sig selv. Så det er resultatet af starthjælpen, når vi gør det op rent statistisk.

Må jeg så ikke tilføje, at der derudover for starthjælpsmodtagere så vel som for kontanthjælpsmodtagere er mulighed for at modtage enkelttydelser, og det sker også. Det sker ikke i noget specielt større omfang, end det gør for kontanthjælpsmodtagere, for nogle ville måske sige, at det ville kommunerne bare bruge, men det gør de ikke. Der er ikke en vurdering af, at der i højere grad er behov for at give enkelttydelser end til folk på kontanthjælp.

Og endelig har jeg da lyst til at sige, at når det gælder en familie på starthjælp, så er ydelsen faktisk højere, end den er i Sverige, og vi plejer ikke at betegne Sverige som et land, der lader folk gå for lud og koldt vand. Så jeg synes sådan set sagtens, vi kan være ved niveauet, og vi har faktisk også resultater ud af det.

Troels Ravn (S):

Jeg er selvfølgelig meget enig med ministeren i, at det gælder om at gøre folk selvhjulpne og selvforsørgende. Det kan der slet ikke være nogen tvivl om. Til gengæld kunne jeg godt ønske mig lidt mere indlevelse fra ministerens side i de her menneskers situation.

Det er jo sådan, at det er dybt, dybt traumatiserede mennesker, meget ofte med alvorlige psykiske, fysiske lidelser, der kommer til landet og havner på den her starthjælp, altså mennesker, som simpelt hen ikke umiddelbart har en jordisk chance for at påtage sig et arbejde.

Og i den forbindelse er der egentlig et lille paradoks: Vi har oplevet i de senere år, at man som flygtning skal være mere og mere belastet, fysisk og psykisk, for at få opholdstilladelse i Danmark, og samtidig har vi altså strammet kravene til selvforsørgelse og integrationsparathed meget, meget væsentligt. Der er et misforhold her.

Kl. 13.45

Jeg kunne godt tænke mig, at integrationsministeren tog udgangspunkt i virkeligheden og i, at det her altså er nogle mennesker, der har meget, meget alvorlige sociale problemer, hvor net-